

Skabelsen af Kædens Smedje

Folkets tro til de nye guder voksede, det kunne Iramus mærke.

Det var en svær tid at være galder. Folkets ører blev hurtigt lukket over for naturens ord, og de vendte deres ører og øjne mod guderne, nye som gamle, samt deres forkyndere. Iramus troede, at naturen ville straffe ham og hans medgaldere for ikke at have kunne overbevise bønderne og resten af folket om, at naturens ånder var det rette at tilbede.

Men i stedet voksede galderen Iramus' styrke kraftigt. Det var som om, at jo færre der tilbad naturens ånder, des større blev den kraft galderne fik fra naturen. Iramus selv var i forvejen kendt for at være ét med naturen, og blev endda kaldt "Naturens Vogter". Hans evner og viden var overlegne i forhold til alle daværende og nuværende galdere. Det var ham alle stormestrene kom til med spørgsmål og for at søge viden.

Rygtet siger, at da han var fyldt omkring de 60 år, blev han velsignet af naturen for sit arbejde. Moder Natur selv skænkede ham en kilde. En særlig kilde, der siges at stoppe aldersprocessen, hvis man drikker fra den. Iramus tænkte, at denne gave skulle bruges, således at alle galdere og valhimer fik gavn af den.

I omtrent 267 år gik han og legede med tanken om, at give Ros' valhimer et fristed, hvor de kunne fordybe sig, og det var kun blevet mere aktuelt i takt med at gudernes tilhængere blev flere og flere, alt imens naturens tilbedere blev færre og færre. Gennem de sidste 40 år, havde han forhørt sig hos andre galdere, der også besad stor viden, om hvad de syntes om ideen. Mange var enige, thi de også havde set, hvordan galdernes plads i verden langsomt blev indsnævret. Man frygtede krig og forfølgelse i fremtiden, for sådan var livets kendsgerninger. Galderne, valhimerne – "fortidens levn" – måtte ved sværd og blod snart vige for en nyere verden... i hvert fald ifølge gudetilbederne. Men ingen, hverken mestrene eller Iramus selv, kunne umiddelbart ikke se, hvordan det skulle kunne lykkes at have sådan et sted i fred...

Iramus samlede de største mestre og fortalte dem om den tanke, han havde leget med de sidste 267 år, og nu havde han fundet en løsning. Han viste dem Livets Kilde, hans gave fra Moder Natur, og fortalte dem, at han ville vie den og sit evige liv til, at valhimer i al fremtid ville have et fristed i den skov, han elskede så højt.

Han stillede sig i Kildens vand og begyndte at messe. Hans fødder slog rødder. Stille blev han til en tjørnebusk, og busken voksede i en cirkel så stor at en by kunne blive skabt bag de mange meter høje mure af tjørnekrat.

For at ære Iramus, tegnede de hans segl i jorden, og en port gennem tjørnekrattet åbnede sig for dem. De besluttede for at hente deres lærlinge, og opfylde Iramus' drøm om et galdersamfund i fordybelse og hemmelighed. Det er således galdersamfundet, Kædens Smedje, blev skabt, og blev et fristed for galdere.